

Woord- en Communieviering Andreasparochie

19 februari 2023. 7^e Zondag door het jaar, A

Thema: ontwapenende liefde

Alternatieve eerste lezing tekst van Babah Tarawally uit Sierra Leone (TV programma De Verwondering)

Evangelie: Mattheus 5, 38 - 48

Alternatieve eerste lezing

Ik geloof dat ik lang vóór Moeder Aarde, lang vóór Moeder Natuur en lang voordat ik in de baarmoeder zat, leefde. Ik kan niet precies zeggen waar ik al die tijd was, maar ik was er. Altijd!! Ook na mijn tijd op aarde zal ik voor altijd blijven voortleven. Ik weet niet precies in welke vorm maar ik zal er zijn. Voor altijd.

Overweging

De eerste lezing is geïnspireerd op de Ubuntu filosofie. Deze filosofie vrij vertaald betekent:

Ik ben omdat wij zijn.

Ik kan niet bestaan zonder de ander.

Het draait om toewijding in het geven en nemen.

We leven niet alleen op deze aarde en dat gaat nog veel verder dan dat wij denken.

De filosofie zetelt op drie poten: de ongeborenen, de levenden en de levende doden. Niet de doden maar de levende doden. De levende doden, ze zijn er nog, ze zijn onder ons, ze kijken mee. Dat hoor ik ook vaak van mijn vriend Kelly uit Sierra Leone, onze oma's zijn onder ons, ze kijken mee. Bij belangrijke gebeurtenissen in Sierra Leone wordt er van tevoren een glaasje drank ingeschonken en met veel respect op de grond gegoten, voor de voorouders. Jacq kan daarover mee praten. Toen we een keer bij hem waren en samen een borreltje dronken, viel er een glas op de grond. Oh, zei Kelly, we zijn de voorouders vergeten. Zij eisen hun drankje op.

De ongeborenen, ook zij zijn ergens aanwezig. Alles wat we hier op aarde doen, doen we niet voor onszelf alleen, maar voor de mensen die nog komen of zoals Ubuntu zegt, die weer terug komen. Dat betekent dat we goed voor elkaar en deze aarde moeten zorgen. Doen we dat niet dan komen we terug op een aarde die slechter is dan dat we haar achter lieten.....

De evangelielezing zegt: Is het een verdienste als je lief hebt wie jou lief heeft of anders gezegd als je alleen degenen lief hebt die jij kent, degenen uit je eigen straatje, je familie en vrienden? Ik denk het niet. Heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen. De Vader laat de zon opgaan over goede en slechte mensen, laat het regenen voor rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Ik hoor wel eens van mensen uit Sierra Leone, als jullie in Nederland iets voor iemand doen, verwachten jullie van degene ook iets terug. Maar zo kijken we er niet tegenaan. Het goede wat je doet, komt op een andere manier, misschien via iemand anders terug. En misschien is het grootser, het goede wat je doet, doe je voor de volgende generatie. Doe goed en verwacht niet meteen iets terug.

Elke morgen als ik in Sierra Leone mensen tegen kwam, begroetten ze mij. Goedemorgen, hoe heb je geslapen, hoe is het met je familie, hoe is het met je moeder, hoe is het met je kinderen? Mensen op de straat, mensen die ik niet eens kende. En ze deden dat niet alleen naar mij, ik als enige witte vrouw in de omgeving, nee iedereen krijgt zo een begroeting.

De afgelopen week ben ik weer gaan werken, in het ziekenhuis in Maastricht. We hebben het goed hier, dat besef je eens te meer als je uit een arm land als Sierra Leone komt. Ik liep door de hal en hoorde iemand in de verte niesen. Gezondheid riep ik. De mensen in de hal keken mij verbaasd aan. Ik riep gezondheid naar iemand die ik niet eens kende, het kwam spontaan in mij op. Ik keek in de richting waar het geluid vandaan kwam. Op een bankje zat iemand van Talentino, het bakkerswinkeltje in de hal waar mensen met een beperking werken. Ik naderde de dame in kwestie en ze begon met mij te praten. Ja ik ben al een paar weken verkouden, maar het gaat alweer beter. Gelukkig zei ik en liep naar mijn afspraak. Onderweg dacht ik, met een glimlach, ik ben nog een klein beetje besmet met wat ik in Sierra Leone heb ervaren. Maar hoe lang duurt het voordat ik weer helemaal in ons systeem mee loop?

Lief hebben, goed doen, geven en nemen. Het zit soms in een klein gebaar, een enkel woord, op zoek gaan naar verbinding, verbondenheid. Vanuit Sierra Leone leren we dat we dat in onze drukke samenleving een beetje zijn verleerd. Van ons leren ze dat je mag opkomen voor jezelf, dat jij als persoon ertoe doet. Hoe goed zou het zijn om samen te geloven in Moeder Aarde, te geloven in Moeder Natuur, dat ik er was voor ik er was, dat we geloven in levende doden, dat we samen niet alleen kijken, maar echt zien. Dat we samen werken aan een wereld zoals Hem voor ogen stond.

Marie-José en Eline